

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעה רבינ'ס משל'ם

געניס בחינם ואוכלים בחינם

צָהָרִים". הָלַךְ הָעֲנִי לְבֵית הָעָשִׁיר הַנִּדְבָן, פִּי סָבַר לְתַמּוֹ שְׂאֲכֹן דָּבָר אֶחָד הוּא, וְכִי שָׁם יְבוֹא עַל שִׁכְרוֹ; וְתַכֵּף בְּהַפְנֹסוֹ קִבְלוֹ הַנִּדְבָן בְּכָבוֹד גָּדוֹל, וְנָתַן לוֹ לֶאֱכֹל אֶרְחַת צָהָרִים בְּשִׁפְעַ וּבְהֶרְחָבָה. הָעֲנִי נִהְנֶה עַד מְאֹד מֵהַמְּאָכְלִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר הֵחִיו אֶת נַפְשׁוֹ, וּבְתוֹךְ אֲכִילָתוֹ עָנָה וְאָמַר: "אֲמַחֶיָּה! אֲבָל הַתִּיגַעְתִּי הֵיטֵב עַד שֶׁהֲרוּחְתִּי מֵאֲכָלִי זֶה!". שָׁאָלוּ הָעָשִׁיר מִכֵּנִיס הָאוֹרְחִים לְפֶשֶׁר דְּבָרָיו, וְסָפַר לוֹ כֹּל הַמַּעֲשֵׂה, אִיךְ שֶׁעָבַד קָשָׁה בְּחֻתִּיכַת הָעֲצִים עֲבוּר מֵאֲכָלוֹ כָּאן; נִעְנָה כְּנִגְדוֹ הָעָשִׁיר הַנִּדְבָן וְאָמַר לוֹ: "רִבִּי יְהוּדִי, הַתִּיגַעְתָּם לְחֻנָּם - וְאַתֶּם גַּם אוֹכְלִים בְּחֻנָּם!..."

רבינו ספר זאת כאמור למען דעת האמת, שפרנסה נותן הקדוש ברוך הוא, אולם צריכים לעבוד ולטרוח בעולם הזה בשביל תקון העוונות, כי לא בעבור טרחו שטרח מקבל את מאכלו, אלא פרנסתו היא רק מאתו יתברך הון ומפרנס לכל בחן בחסד וברחמים, במתנת חנם:

(שיח שרפי קודש)

ספר רבנו משל לענין שטות העולם הזה, שכל בני העולם עובדים ומשתדלים בשביל פרנסתם, ונרמה להם שרק מחמת השתדלותם הם חיים וקיימים, ובאמת מקבלים הם את פרנסתם רק מידו הרחבה יתברך שמו.

פעם אחת נכנס עני לחצר שדרו בה שני עשירים, האחד היה מכניס אורחים ובעל צדקה גדול, וחברו היה קמצן גדול. כשנכנס לחצר פגע העני תחלה בביתו של הקמצן, ובקש ממנו נדבה כדי שיוכל לשבור את רעבונו. אמר לו העשיר: "הנה יש לי בחוץ עגלה מלאה עצים שצריכים לחתכם לחתיכות קטנות; ובכן עבד עבורי, וכשתסים לעבד - אתן לך לאכל בשכר עבודתך". בלית ברירה עבד העני בעבודה מפרכת זו, וכשתסים את עבודתו פנה לעשיר שיתן לו אכל לשבור רעבונו כמבטח; ותכף ומיד הראה לו הקמצן את דלתו של שכנו העשיר הנדבן הנ"ל, באמרו לו: "לך לשם, יתנו לך ארחת

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ב' - ממלך וקיסר (1)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

את זה מאד, ונתקשרו ביניהם, שישאו זה לזה. ונטל הבן מלך טבעת ונתן על ידה, ונתחתנו יחד. אחר־כך שלח הקיסר אחר בתו והביאה לביתו. גם המלך שלח אחר בנו והביאו לביתו.

והיו מדברים שדוכים לבת הקיסר, ולא רצתה שום שדוף מחמת התקשרות הנ"ל, והבן מלך היה מגעגע מאד אחריה. גם הבת קיסר היתה עצבה תמיד. והיה הקיסר מוליכה לחצרות שלו ופלטין שלו, והראה אותה גדלתה, והיא היתה עצבה.

והבן מלך היה מגעגע מאד אחריה עד שנחלה, וכל מה ששאלו אותו על מה אתה חולה, לא רצה להגיד, ואמרו להמשמש אותו: אולי תוכל אתה לחקור אצלו? ואמר להם, שהוא יודע, כי הוא היה עמו אז במקום שלמד שם, והגיד להם הדבר. ואז נזכר המלך, שכבר נתחתן הוא עם הקיסר

מעשה בקיסר אחד, שלא היה לו בנים. גם מלך אחד לא היה לו בנים. ונסע הקיסר על הארץ לשוטט לבקש אולי ימצא איזה עצה ותרופה להוליד בנים. גם המלך נסע כמו כן, ונזדמנו שניהם לפנדק אחד, ולא היו יודעים זה מזה. והפיר הקיסר בהמלך, שיש לו נמוס (של מלכות), ושאל אותו, והודה לו שהוא מלך. גם המלך הפיר בקיסר גם כן, והודה לו גם כן; והודיעו זה לזה שנוסעים בשביל בנים.

ונתקשרו שניהם, באם שיבואו לביתם ויולידו נשותיהם זכר ונקבה באפן שיהיו יכולים להתחתן, אזי יתחתנו בין שניהם. ונסע הקיסר לביתו והוליד בת, והמלך נסע לביתו והוליד בן, והתקשרות הנ"ל נשפח מהם. ושלח הקיסר את בתו ללמד, גם המלך שלח את בנו ללמד ונזדמנו שניהם אצל מלמד אחד, והיו אוהבים זה

מקדם. והלך וכתב להקיסר, שיכין עצמו על החתנה, כי כבר נתקשרו מקדם, כנ"ל. ולא רצה הקיסר, אך לא היה יכול להעז ולסרב, והשיב לו, שישלח המלך בנו אליו, ויראה אם יוכל לנהג מדינות אזי ישיא בתו אליו; ושלח בנו אליו (הינו שהמלך שלח בנו להקיסר, כאשר צוה הקיסר, כנ"ל). והושיבו הקיסר בתוך חדר ומסר לו נירות של עסקי המדינה, לראות אם יוכל לנהג את המדינה.

והבן מלך היה מתגעגע מאד לראות אותה, ולא היה אפשר לו לראותה. פעם אחד הלך אצל כותל של אספקלריא, וראה אותה, ונפל חלשות, ובאתה היא אליו ונערתו וספרה לו, שאינה רוצה שום שדוך מחמת ההתקשרות עמו. ואמר לה: מה נעשה, ואביך אינו רוצה? ואמרה: אהי-על-פייכון. אחר-כך התיעצו, שיניחו לפרש עצמם על הים. ושכרו להם ספינה ופרשו בים.

והלכו על הים, אחר-כך רצו לקרב עצמם אל הספר, ובאו לספר והיה שם יער, והלכו לשם. ולקחה הבת קיסר הטבעת ונתנה לו, והיא שכבה שם. אחר-כך ראה הבן

מלך, שבסמוך תעמד, והניח הטבעת אצלה. אחר-כך עמדו והלכו אל הספינה. בתוך כך נזכרה, ששכחו הטבעת שם, ושלחה אותו אחרי הטבעת. והלך לשם, ולא היה יכול למצא המקום. והלך למקום אחר, ולא היה יכול למצא הטבעת. והיה הולך לבקשו ממקום למקום, עד שנתעה, ולא היה יכול לחזור. והיא הלכה לבקשו, ונתעית גם כן. והיה הוא הולך ותועה, הולך ותועה.

אחר-כך ראה דרך, והלך לישוב; ולא היה לו מה לעשות, ונעשה משרת. גם היא הייתה הולכת ותועה, וישבה עצמה, שתשב אצל הים, והלכה אל שפת הים, והיה שם אילנות של פרות, וישבה שם, וביום הייתה הולכת אצל הים, אולי תמצא עוברים ושבים, והיתה מתפרנסת מהפרות, ובלילה הייתה עולה על אילן כדי שתהיה נשמרת מן החיות.

שאלות לחידודא

כחן 38א:

מעשה ב' ממלך וקיסר (1)

ה. איזה קשר נתקשרו ביחד בן המלך ובת הקיסר?

- שלא יריבו אף פעם
- שישאו זה את זה
- שכשהם יגדלו ויולידו בן ובת, ישאו זה את זה

ו. למה לא רצתה שום שידוך בת הקיסר?

- כי היא רצתה רק את בן של מלך הכי גדול
- כי היא רצתה רק בן מלך שהוא עשיר גדול
- כי היא התקשרה כבר עם בן המלך הנ"ל

ז. היכן שכחה הבת קיסר את הטבעת שקבלה מהבן מלך?

- בביתה לפני שיצתה
- בספינה
- ביער היכן ששכבה

ח. מי מצא את הטבעת?

- בן המלך
- בת הקיסר
- אף אחד

א. האם למלך ולקיסר היו בנים?

- למלך היה בנים, ולקיסר לא היה בנים
- למלך לא היה בנים ולקיסר היה בנים
- למלך ולקיסר לא היה בנים

ב. היכן נודמנו המלך והקיסר?

- בארמון המלוכה של המלך
- בארמון המלוכה של הקיסר
- בפונדק אחד

ג. איזה קשר התקשרו ביניהם המלך והקיסר?

- שאם יולידו נשותיהם זכר ונקבה אזי יתחתנו בין שניהם

שיהיה שלום בין שתי המדינות כל ימיהם

שיתאחדו שתי המדינות של שתיהם ויהיה רק מלך אחד

ד. היכן נודמנו בן המלך ובת הקיסר יחד?

- בפונדק אחד
- הם גרו בשכנות
- אצל מלמד אחד

ט. האם מוהרנ"ת בליקוטי הלכות מביא רמזים על מעשה זו ?

י. איזה מעשה קרו לפני מוהרנ"ת לפני הסתלקותו (על"ת מכתב ההסתלקות) ?